

ληνική φυλή άλλον προορισμόν εἰμὴ νὰ λείψῃ τὰς χεῖρας τοῦ πανουργοτέρου καταχραστοῦ καὶ τοῦ ἀσυνειδητοτέρου ἀπατεῶνος.

Δὸς του.

Τί εὐφυῶς τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,

ἥτις ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τῶν ἀρχαίων ἐν ταῖς ἐκλογαῖς συνδυασμῶν τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἀποπειράται ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτοῦ νὰ ματαιώσῃ—πράγμα ὅπερ μετὰ τόσῳ μακρὰν συνήθειαν δὲν εἶναι τόσῳ εὐκόλῳ—ρίπτει ὡς δικαιολογίαν τῆς μανίας, ἣν ἔχουν οἱ συμπολιτευόμενοι νὰ ἀναμιχθῶσι μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὡς λωβιασμένοι οἱ τινες λυσσοῦν διὰ νὰ ἀνακατωθῶν μετὰ τῶν ὑγιῶν, ὡς ἀφωρισμένοι οἵτινες μαίνονται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν, ρίπτει ὡς ἐπιχείρημα τὸν ἐν Μεσολογίῳ συνδυασμὸν τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τοῦ Λεωνίδα Δεληγεώργη, ἀστὶς ἀπὸ πολλοῦ, ὡς γράφει ἡ *Ἐφημερίς*—διὰ ῥῆδην ἀποδοκιμάζει καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὰς πολιτικὰς δοξασίας τοῦ κ. Τρικούπη. »

Μάλιστα, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης, καὶ τοὶ πρώτῃν φορὰν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ ἐνεργὸν στάδιον τῆς πολιτικῆς καὶ ἀποδιδόμενος εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, δὲν δύναται νὰ μὴν ἔχῃ ἰδίαν γνώμην καὶ ἴδιον πρόγραμμα, καθόσον δὲν ἀποδέχεται ὡς ἀπλοῦς βουλευτῆς, οὔτε ὡς ἀπλοῦν ἀτόμον, ἀλλ' ὡς διάδοχος πολιτικῆς, τῆς ὁποίας ἡ κεφαλὴ πρὸ διετίας ἔδυσεν ὀπίσθεν τοῦ μελαγχολικοῦ λόφου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Κοιμητηρίου.

Μάλιστα, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης οὔτε τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Τρικούπη ἐπεδοκίμασεν, οὔτε ἐν ὁλαῖς ταῖς λεπτομερεῖαις τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν.

Ἄλλ' εἰς τὸ μέγα ζήτημα τὸ Ἑθνικὸν, τὸ Ἑλληνικόν, ἐφ' οὗ ἐκερδοσκοπήσαν οἱ μεγάλοι καὶ ἀτιμώρητοι κακοῦργοι τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης συμφῶναι ἐντελῶς μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἤθελε καὶ αὐτὸς, ὡς ἤθελε καὶ ἐκεῖνος, τὸν πόλεμον ἀντὶ πάσης θυσίας, τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἀναταράξῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ σεσηπὸς τῆς αἵμα, διὰ νὰ λάβῃ κατοχὴν τῆς ψυχῆς τῆς, πρὸ πολλοῦ λειποψύχου, σχεδὸν νεκρᾶς, τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἀγιάσῃ ἐν τῷ αἵματι καὶ πάλιν τὰ δικαιώματά της, ὡς τὰ ἐδημιούργησεν ἄλλοτε διὰ τοῦ αἵματος, ἐσβεσμένα καὶ παραγεγραμμένα ὑπὸ τοῦ κόσμου ὅλου ὑπολαμβανόμενα, τὸν πόλεμον διὰ νὰ προκαλέσῃ αὐτὴ νέαν ἀνατολικὴν κρίσιν, ἥτις θὰ διευθετῇτο ἀναμφηρίστως πρὸς ὠφελος αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τέλους διὰ νὰ προλάβῃ αὐτὴν τὴν προδοτικὴν λύσιν τῆς 31ης Μαρτίου, τὴν διχάσασαν Ἑλλήνας ἀπ' Ἑλλήνων, τὴν καταμελίσασαν χώρας, ὁ καταμελισμὸς τῶν ὁποίων δὲν διαφέρει διόλου ἀπὸ τὸν καταμελισμὸν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος.

Ἐδῶ ἦσαν σύμφωνοι ἀμφότεροι καὶ ὑπάρχουν κείμενα, τὰ ὁποία μαρτυροῦσι τὴν συμφωνίαν.

Παραδεχόμεθα οὐχ' ἥττον ὅτι δὲν ἦσαν σύμφωνοι, ὅτι ἐν ζητήμασιν ἐσωτερικοῖς, ἐν ζητήμασιν ἐξωτερικοῖς, διεφώνουν, ὅτι ἐμίσουντο, ὅτι ὑπεβλέποντο, παραδεχόμεθα ὅλα ταῦτα· ἀλλὰ μετὰ τὴν κουμουνδουρικὴν λύσιν τοῦ ζητήματός μας, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Βελενδζικικοῦ ὄνειδους, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς—ἐπετρέπετο εἰς τοὺς δύο—τὸν ἕνα

ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσεως καὶ τὸν ἄλλον ἀδελφὸν Ἐκείνου, ὅστις κέντρον τοῦ πολιτικοῦ του βίου κατὰ τὰ τελευταῖα του μάλιστα ἔτη κατέστησε τὴν καταπολέμησιν τῆς κουμουνδουρικῆς διαφθορᾶς—καὶ κατὰ ἄλλο ἄκόμα—νὰ διαφωνήσουν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν καθ' ἣν ὅλη ἡ τιμία Ἑλλὰς μιᾶ φωνῇ ζητεῖ τὸν **ἐξοστρακισμόν**—αὕτη εἶναι ἡ λέξις, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πρᾶγμα—ὅλης αὐτῆς τῆς τάξεως τῶν λωποδυτῶν, οἵτινες ἐχειροτονήθησαν πολιτικοὶ διὰ νὰ εἶναι ἀπαράβιαστοι ὡς λωποδύται;

Μήπως ἡμεῖς εἴμεθα ὁπαδοὶ τοῦ κ. Τρικούπη; Δὲν ἐπολημέσαμεν αὐτὸν ἄλλοτε διὰ πολλὰ τῆς θετικῆς αὐτοῦ πολιτεύσεως καὶ διὰ περισσώτερα τῆς ἀρνητικῆς; Δὲν τὸν ἀντεπολιτεύθημεν διὰ τινὰ τὰ ὁποῖα ἐπραξε, ἀλλὰ κυρίως διὰ πολλὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐπραξεν; Ὡς κύκλος συνεργατῶν, ὡς ἐφημερίς, δὲν ἀντιπροσωπεύομεν ἰδίαν πολιτικὴν; Δὲν εἴμεθα δημοκρατικοὶ λογικοὶ, ὡς αὐτὸς εἶναι συνταγματικὸς παράλογος; Δὲν θέλομεν γενικὴν ἐπανάστασιν, ἐνῶ αὐτὸς θέλει κοινοβουλευτικὴν ἀναβάπτεισιν;

Ἀλλὰ διατί τὴν συνετάχθημεν αὐτῷ, ὅσον μᾶς ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτο ἡ φυσικὴ ἀνεξαρτησία τοῦ χαρακτῆρος ἡμῶν;

Θὰ ὀνομάσῃ καὶ τοῦτο ἡ *Ἐφημερίς* συνδυασμόν;

Δι' οὐδένα ἄλλον λόγον εἰμὴ διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι ἡ τιμία Ἑλλὰς ὅλων τῶν ἀποχρώσεων θέλει τὴν πτώσιν, τὴν τιμωρίαν καὶ τὸν στιγματισμὸν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, οὐχὶ ὡς πρωθυπουργοῦ, οὐχὶ ὡς βουλευτοῦ, οὐχὶ ὡς ἀτόμου, ἀλλ' ὡς ἀρχηγοῦ Σχολῆς τῆς Ἑθνικῆς διαφθορᾶς, ἀλλ' ὡς ἐξαντλητοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ἠθικοῦ καὶ ὕλικου πόρου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὡς ἐτοίμου ἐντὸς ὀλίγου νὰ ὑπογράψῃ, ὡς νὰ ἦτο ὁ τόπος αὐτὸς οἰκόπεδον ἡ Καστανιώτισσα, τὴν πώλησιν τῆς Ἑλλάδος.

Καλεῖσθαι.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

9 Νοεμβρίου.

Τί πρᾶγμα ἡ προαίσθησις! Μυστήριον ἀποκαλυπτόμενον μετὰ μικρόν. Δύναμις ἀπεριόριστος. Ὁνειρον πραγματούμενον. Οὐδὲν φυσικώτερον τῆς συνομιλίας δύο ἀνθρώπων, μάλιστα ἐν τῷ ἀγαπητῷ μας καφενεῖῳ Γιαννοπούλου, καὶ ὅμως ἐπειδὴ ὁ εἰς τῶν συνομιλούντων εἶνε ἰδιοκτητὴς θεάτρου, καὶ ὁ ἕτερος ἱμπρεσάριος, ἀμέσως τὰ κτυπᾷ τὸ ἤλεκτρικὸν ρεῦμα τὸ συνδέον τὴν ψυχὴν μας μετὰ τὸ μέλλον καὶ γεννᾶται τὸ προαίσθημα. Ὡς τοιοῦτο, λεπτὸν ἀκόμη, ἀμφίβολον, καλυπτόμενον ὑπὸ ἡμιδιαφανοῦς ἀκόμη πέπλου, ὥς παρῆσται προχθὲς τὸ προαίσθημά μου περὶ μέλλοντος θεάτρου, καὶ τῇ ἐπαύριον αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγελλον ὅτι ὁ κ. Κωστόπουλος ἀνεχώρησεν εἰς Γαλλίαν πρὸς συγκρότησιν θιάσου γαλλικοῦ μελοδράματος.

Τί χαρά!

Οὐδὲν ἐπόθει τόσον κατ' αὐτὰς ἡ πρωτεύουσα, οὐδὲ αὐτὴν τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς, ὡς ἔγραφε τὸ *Ἑθνικόν Πνεῦμα*. Καταπεπονημένη ἀπὸ τὰς μακρὰς περὶ προπαρασκευῶν συζητήσεις βουλευτῶν, ἐφημερίδων καὶ πολιτῶν, κατακουρασμένη ἀπὸ τὴν *ἐπιστρατείαν* τὴν ἐπι-